

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПРЕЗИДЕНТ

У К А З

№ 139

На основание чл. 101, ал. 1 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

ВРЪЩАМ за ново обсъждане в Народното събрание Закона за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост, приет от 51-вото Народно събрание на 31 юли 2025 г.

Издаден в София на 11 август 2025 г.

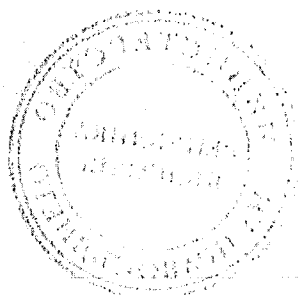
ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА: /п/ Румен Радев

Вярно с оригинала,

Република България
Държавен печат

№ 02-11 / 11.08.2024

МОТИВИ

за връщане за ново обсъждане в Народното събрание на разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост, приет от 51-вото Народно събрание на 31 юли 2025 г.

Уважаеми народни представители,

На 31 юли 2025 г. 51-вото Народно събрание прие Закона за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост (ЗИД ЗДС). Така приетият закон обединява два различни законопроекта и много предложения, направени между първо и второ гласуване.

Макар и неназована в мотивите, може да се каже, че общата цел на тези различни законодателни предложения е подобряване ефективността на мерките за насърчаване на инвестициите, с фокус върху ускореното изграждане на обекти със стратегическа важност за развитието на България. Тази цел обаче не може да бъде постигната чрез законодателни мерки, които са за сметка на основните права на гражданите и противни на конституционната повеля държавата да се грижи за повереното ѝ имущество в интерес на гражданите и на обществото.

1. Засягане на установени в закон гаранции при осъществяване на определени разпоредителни сделки с държавно имущество или с имущество на дружества с държавно участие

С § 4, § 5 и § 6 от ЗИД ЗДС се премахват изричните правомощия на министъра на отбраната да участва в извършването на разпоредителни действия по продажба и замяна на имоти – частна държавна собственост, предоставени за управление на Министерството на отбраната. Това означава, че прехвърлянето на имоти, предоставени за управление на Министерството на отбраната (продажби и замени), ще се извършва по общия ред – съобразно общите процедури по разпореждане с държавна собственост - решение на Министерския съвет (МС) и/или с акт на областния управител. Споделям идеята да се ускорят и разтоварят административните процедури в Министерството на отбраната по отношение разпореждането с имоти с отпаднала необходимост. Законодателят обаче отива в друга крайност. Премахва се императивно установената в чл. 45, ал. 5, чл. 47, ал. 3, чл. 48, ал. 1 от ЗДС споделена компетентност между министъра на отбраната и МС. Основният мотив на

промените е министърът на отбраната да се насочи *изцяло към реализирането на дейности, свързани с изпълнение на изключително важни за националната сигурност и отбрана инфраструктурни проекти.*

Участието на Министерството на отбраната и най-вече установената в закона „инициатива за започване на процедурата“ не е самоцел на закона, а се свързва с необходимостта от преценка на специфичното предназначение на имотите, респ. отпадането на необходимостта от ползването им за такива цели. Логично е тази преценка да се упражнява от компетентния орган на изпълнителната власт. Нормите, които законодателят отменя, държаха сметка и за фактическото положение, изразяващо се в мащабите на имуществото, чийто принципал е Министерството на отбраната. Както управлението, така и сделките с неговото разпореждане изискват експертност, централизация и съгласуваност. При осъществяване на правомощията си по чл. 106 от Конституцията МС не може да прескочи експертната компетентност на собствените си членове.

Конституцията и законодателството допускат редица ограничения на правото на собственост, легитимният контрол за които е именно националната сигурност и отбраната на страната (чл. 7, ал. 6 от ЗДС). Симетрично на тази идея е прехвърлянето на държавна собственост, управлявана от Министерството на отбраната, също да бъде пропорционално, но на отпадналата необходимост от изпълнението на целите, за които тази собственост е ползвана. Ето защо изключването на компетентния орган от този процес прави „отказа“ на държавата от нейната собственост непропорционален.

С § 13, т. 2, б. „а“ от ЗИД ЗДС се премахва изискването приватизационна продажба на обособените части от търговски дружества с повече от 50 на сто държавно участие в капитала, включени в списъка по чл. 3, ал. 1 (т.нар. забранителен списък) от Закона за приватизация и следприватизационен контрол (ЗПСПК), да бъде възможна след решение от Народното събрание по предложение на Министерския съвет. Освен това, по силата на промените се предоставя универсална инициатива на органите, упражняващи правата на държавата в капитала на конкретното дружество с над 50 на сто пряко или опосредено участие в капитала, да правят предложения за приватизация на конкретните обекти по чл. 3, ал. 3, т. 3 от ЗПСПК. Това ще важи в пълна степен и спрямо обособените части от дружества, държавното участие в капитала на които се упражнява от Министерство на отбраната (§ 13, т.1, б. „а“). Обособените части от

имущество на търговски дружества с повече от 50 на сто държавно участие ще се продават само чрез електронен търг (§ 13, т. 4, б. „а“).

Принципно подкрепям идеята за разширяване на възможностите за осъществяване на процедурите по ЗПСПК, посредством разширяването на обхвата на електронните търгове. Това повишава прозрачността на процедурите, информираността и достъпа на потенциалните купувачи. Въпреки това императивното залагане на изискването обособени части от имуществото на търговски дружества с повече от 50 на сто държавно участие в капитала да се продават единствено чрез електронната платформа е продължение на изначално неправомерния подход сделки с такива обекти да бъдат изведени от общия режим за продажба на имущество на дружества от забранителния списък.

Не отричам правото на законодателя да създава нови възможности за приватизация по отношение на обекти с отпаднала необходимост, които с времето влошават състоянието си и са източник на значителни разходи за дружествата и за държавата. Отмяната обаче дава възможност отново да бъдат продавани обособени части от дадено предприятие, включено в забранителния списък, като действителната необходимост от продажбата ще бъде преценявана най-вече от самите органи на дружеството. Считам, че отнемайки установената в закона споделена компетентност между Народното събрание и Министерския съвет, заличавайки правомощията и на двата органа по отношение на продажбата на имущество от дружества от забранителния списък, законодателят занижава отговорността на тези органи в този процес. Потенциален е рискът от злоупотреби и произвол, което в крайна сметка ще засегне публичния интерес. В дългосрочен план това би се отразило на активите на самите дружества и обезсмислило забранителния списък, в който номинално присъстват.

Не е изненада, че тези промени в ЗПСПК създават условия за прикриване на политическа отговорност на управляващото мнозинство. По-притеснителното е обаче, че те легализират отказ от конституционни правомощия, поверени на изпълнителната власт по управление и разпореждане с имущество, отговорност на държавата. В чл. 18, ал. 6 от Конституцията е предвидено общото задължение, че държавните имоти се стопанисват и управляват в интерес на гражданите и на обществото. На Министерския съвет пък е възложено основното негово правомощие да организира стопанисването на държавното имущество при осъществяване на вътрешната политика на страната (чл. 106, вр. чл. 105, ал. 1 от Конституцията). *То се отнася не само за двата вида собственост на държавата (публична и частна), но обхваща и другите нейни права и задължения, които са парично оценими* (Решение № 19 от 1993 г. по к. д.

№ 11/93 г.). Тези ангажименти на държавата по един или друг начин стоят и по отношение на вещите, собственост на търговски дружества, в които участва държавата. Това е така, защото стопанската дейност на немалка част от тези субекти има стратегическо за обществото и икономиката значение. Именно общественият интерес е конституционният критерий при управлението и разпореждането с това имущество. Оттеглянето на държавата, в лицето на НС, и най-вече на ръководния орган на изпълнителната власт, по отношение на сделки с обособени части на такива дружества е само по себе си абдикация от конституционно установените ѝ задължения да гарантира публичния интерес.

С § 14 от ЗИД ЗДС се прави допълнение в Закона за лечебните заведения, по силата на което с акт на Министерския съвет, без търг и конкурс, ще може да се учредяват възмездно ограничени вещни права върху имоти - публична и частна държавна собственост в полза на държавни лечебни заведения. Приетата разпоредба влиза в противоречие както с разпоредбите на ЗДС, така и с установените разпоредителни режими в Закона за лечебните заведения. На практика законодателят създава основание търговски дружества да придобиват права върху имоти публична държавна собственост извън изрично установените ред и основания в ЗДС, без изисквания за състезателна процедура и публичност. Приетият текст сам по себе си не дава яснота относно контрола върху правоимащите субекти, конкретно дали учредените ограничени вещни права ще се ползват единствено за медицински дейности или биха могли да бъдат повод за заобикаляне на така поставената цел, в посока на друга търговска дейност, привидно свързана с „обслужването на пациентите“ (§ 14 от ЗИД ЗДС). Текстът не е съобразен с принципа на правовата държава (чл. 4, ал. 1 от Конституцията), а прилагането крие потенциални нарушения на чл. 17, ал. 4, чл. 18, ал. 6 и чл. 19, ал. 2 от Конституцията.

2. Създаване на възможности за злоупотреби с процедурите за ускорено реализиране на значими инвестиционни проекти

С § 12 и § 15 ЗИД ЗДС се правят промени в Закона за насърчаване на инвестициите и в Закона за опазване на околната среда. Посредством тях се съкращават сроковете за произнасяне на администрацията във връзка с определени инвестиционни проекти, въвежда се принципът за мълчаливо съгласие, ограничават се съдебните инстанции в производства по ЗООС, разширява се дефиницията за „обект със стратегическа важност“. На идентични изменения на същия закон, приети от 49-то НС през 2024 г., наложих вето (Указ № 124 от 29.04.2024 г., обн., ДВ, бр. 38 от

30.04.2024 г.), което не бе преодоляно. Поддържам изцяло изложеното в мотивите относно противоконституционността на промените, включително за неспазване на правилата на законодателната процедура.

Приветствам мнозинството, че за разлика от предходните изменения в закона беше създадено изрично уточнение, че ускорените процедури за администрацията и мълчаливото съгласие няма да се прилагат при проектиране и изграждане на слънчеви фотоволтаични преобразуватели и генератори за енергия от вятър по смисъла на Закона за енергията от възобновяеми източници (чл. 22к, ал. 4). Въпреки това промените в ЗНИ и ЗООС, приети от 51-вото НС, са още по-притеснителни, защото законодателят въвежда алтернативно изброяване на обектите (срв. чл. 22к, изречение първо от ЗНИ, срв. измененията на чл. 88, ал. 4, чл. 93, ал. 10, чл. 99, ал. 9 от ЗООС, където съюзът „и“ се заменя с „или“). По същество се разширява обхватът на различните инвестиционни проекти, спрямо които ще се прилагат изключенията относно съкратените срокове за действие на администрацията, принципът за мълчаливо съгласие и ограниченото съдебно обжалване. За съжаление, това не създава условия за ускореното реализиране на реално приоритетните проекти, а залага възможности за субективно заобикаляне на правилата.

Принципно подкрепям идеята за изрично въвеждане в закона на ускорени административни процедури за реализирането на значими проекти, предназначени за задоволяване на обществени потребности в публичен интерес. Това обаче следва да се прави при обективни критерии, при спазване на изискванията за предвидимост и оправданост. От една страна, разпоредбата на чл. 22к, ал. 1 обхваща разнороден списък с обекти, което дава възможност с регламентираното в закона изключение да бъде злоупотребявано. Това са обекти, които имат различно основание и предназначение, различен период на реализиране, различен териториален обхват, но въпреки това получават идентичен приоритетен статут.

На следващо място, липсва определеност по отношение на конкретните производства и актовете, към които ще се прилага така регламентираната хипотеза на „по-кратки“ срокове. Това се отнася и за начина, по който се въвежда законова презумпция за мълчаливо съгласие при непроизнасяне на органа в срок (чл. 22к, ал. 2). Създава се пречка за административните органи да прилагат законосъобразно неясните правила на чл. 22к - 22л.

Използвам случая отново да припомня, че европейските актове, с които се мотивира въпросното изменение, изискват оценката на въздействието върху околната среда да бъде осъществявана съобразно

особеностите на всеки отделен случай (чл. 3 от Директива 2014/52/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година за изменение на Директива 2011/92/ЕС).

С § 15, т. 1 - 4 от ЗИД ЗДС се правят изменения и допълнения в чл. 88, ал. 4, чл. 93, ал. 10, чл. 95, чл. 99, ал. 9 от ЗООС, които предвиждат при обекти с национално значение или при обекти със стратегическа важност, определени категории съдебни спорове да се разрешават само в една съдебна инстанция. Нееднократно съм поддържал, че бързината на съдебното производство не може да бъде за сметка на принципа на законността и за сметка на правата на гражданите (Указ № 175 от 07.08.2017 г. обн., ДВ, бр. 65 от 11.08.2017 г.; Указ № 73 от 15.05.2025 г., обн., ДВ, бр. 41 от 20.05.2025 г.).

С § 15, т. 5 от ЗИД ЗДС се допълва определението на „обект със стратегическа важност в ЗООС, като така законодателят създава възможност за заобикаляне на целия процес на разработване и приемане на конкретните стратегии и законоустановените им цели. Народното събрание ще може за всеки конкретен случай да придава на определен обект статут на обект със стратегическа важност. Макар изначално да не е ясна материалната му компетентност за това негово правомощие, реализирането му ще води ex lege до гарантирано в закона предимство относно съкратени срокове за произнасяне на администрацията и ограничен достъп до съд – само на една съдебна инстанция. Така на практика НС завзема правомощия едновременно в изпълнителна и съдебна власт. Подменяйки самото предназначение на обектите по § 1, т. 76 от ЗООС, законодателят пряко променя приложното поле на ускорените процедури по ЗООС и ЗНИ и създава възможност те да бъдат използвани отвъд легитимните им цели.

Уважаеми народни представители,

Въз основа на изложените мотиви упражнявам правото си по чл. 101, ал. 1 от Конституцията на Република България да върна за ново обсъждане § 4, § 5, § 6, § 12, § 13, § 14 и § 15 от Закона за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост, приет от 51-вото Народно събрание на 31 юли 2025 г

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА: /п/ Румен Радев

Вярно с оригинала,
ДИРЕКТОР НА
ДИРЕКЦИЯ „ПРАВНА

(Боянка Младенова)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПЕТДЕСЕТ И ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ЗАКОН

за изменение и допълнение
на Закона за държавната собственост

(обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 38 от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27 от 2013 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 65 от 2013 г.; изм., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 40, 98 и 105 от 2014 г., бр. 52, 60 и 61 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 13, 58 и 96 от 2017 г., бр. 21, 64, 77 и 90 от 2018 г., бр. 25, 44, 60, 61, 79, 94; Решение № 9 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 98 от 2019 г.; изм., бр. 28, 34 и 44 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 32 и 102 от 2022 г., бр. 102 от 2023 г. и бр. 47 от 2025 г.)

§ 1. В чл. 15 ал. 4 и 5 се отменят.

§ 2. В чл. 38 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „административния съд по местонахождението на имота“ се заменят с „Върховния административен съд“.

2. Алинея 6 се изменя така:

„(6) В 7-дневен срок от получаването на жалбата и становището по ал. 4 съдът се произнася в закрито заседание по допускане на посочените и представените от страните доказателства.“

3. Алинея 7 се отменя.

4. В ал. 8 думите „7-дневен“ се заменят с „едномесечен“.

§ 3. В глава трета раздел III с чл. 42а - 42и се отменя.

§ 4. В чл. 45 ал. 5 се отменя.

§ 5. В чл. 47 ал. 3 се отменя.

§ 6. В чл. 48, ал. 1, изречение първо думите „а в случаите по чл. 45, ал. 5 и чл. 47, ал. 3 – на министъра на отбраната“ се заличават.

§ 7. В § 1 от допълнителните разпоредби след думите „разполагането им“ се добавя „както и обекти за изграждане и преустройство, необходими на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи“.

§ 8. В § 1а от допълнителните разпоредби т. 1а се отменя.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 9. Започналите и неприключили до влизането в сила на този закон производства по реда на глава трета, раздел III се прекратяват.

§ 10. Започналите и неприключили до влизането в сила на този закон административни дела в административни съдилища се довършват по досегашния ред.

§ 11. До 1 януари 2026 г. Висшият съдебен съвет обезпечавя Върховния административен съд с необходимия брой съдии.

§ 12. В Закона за насърчаване на инвестициите (обн., ДВ, бр. 97 от 1997 г.; попр., бр. 99 от 1997 г.; изм., бр. 29 и 153 от 1998 г., бр. 110 от 1999 г., бр. 28 от 2002 г., бр. 37 от 2004 г.; попр., бр. 40 от 2004 г.; изм., бр. 34, 59, 65, 80, 82 и 86 от 2006 г., бр. 42 и 53 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 41 и 82 от 2009 г., бр. 18, 88 и 100 от 2010 г., бр. 38, 45 и 82 от 2012 г., бр. 15, 16 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 32 и 61 от 2015 г., бр. 85 и 96 от 2017 г., бр. 20 от 2018 г., бр. 44 от 2019 г., бр. 21 от 2020 г., бр. 17 и 21 от 2021 г., бр. 22 от 2022 г., бр. 20 и 79 от 2024 г. и бр. 43 от 2025 г.) в глава четвърта се създава раздел III с чл. 22к и 22л:

„Раздел III

Други разпоредби, приложими при инвестиционни проекти

Чл. 22к. (1) При реализация на приоритетни инвестиционни проекти с национално или регионално значение и за инвестиционни предложения, които са определени като обекти с национално значение с акт на Министерския съвет или са обекти със стратегическа важност по смисъла на Закона за опазване на околната среда, и за индустриални паркове със стратегическо значение по Закона за индустриалните паркове, централните и териториалните органи на изпълнителната власт извършват административно обслужване или съгласуват, или се произнасят по реда на Закона за опазване на околната среда, както и разрешават/одобряват реализацията на същите инвестиционни проекти по реда на специален закон, в срокове с една втора по-кратки от предвидените в съответния нормативен акт.

(2) За реализация на проект по ал. 1, при необходимост от положително становище или при провеждане на консултации по Закона за опазване на околната среда със специализираните ведомства, във връзка с уведомление за инвестиционно предложение, план, програма, свързани с проект по ал. 1, при оценяване на информацията относно необходимостта от екологична оценка (ЕО) или оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС), на доклад по ЕО или ОВОС, централните и териториалните органи на изпълнителната власт се произнасят или изразяват становище в срокове с една втора по-кратки от предвидените в съответния нормативен акт. Сроктът за произнасяне или изразяване на становище започва да тече от датата на получаване на искането от възложителя или компетентния орган. Непроизнасянето или неизразяване на становище в срок се смята за мълчаливо съгласие.

(3) Когато не е предвиден срок за произнасяне по ал. 1 и 2, компетентният орган или оправомощено от него длъжностно лице се произнася в срок 14 дни. Когато не е предвиден срок за осигуряване на обществен достъп до информация чрез интернет страницата на компетентния орган или предоставяне на копие от информацията на съответната община/район/кметство, такъв се осигурява в тридневен срок от постъпване на информацията.

(4) Алинеи 1 - 3 не се прилагат при проектиране и изграждане на слънчеви фотоволтаични преобразуватели и генератори за енергия от вятър по смисъла на Закона за енергията от възобновяеми източници.

Чл. 22л. (1) При необходимост от допълнителна информация за инвестиционното предложение, план, програма сроковете по чл. 22к, ал. 1 и 2 спират да текат от датата, на която е изпратено писмо или акт на компетентния орган или оправомощено от него длъжностно лице, до предоставянето ѝ.

(2) Компетентният орган или оправомощено от него длъжностно лице изисква не повече от два пъти допълнителна информация по внесено инвестиционно предложение, план, програма.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат и в случаите по чл. 22к, ал. 3, изречения първо и второ.“

§ 13. В Закона за приватизация и следприватизационен контрол (обн., ДВ, бр. 28 от 2002 г.; изм., бр. 78 от 2002 г., бр. 20 и 31 от 2003 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2003 г. – бр. 39 от 2003 г.; изм., бр. 46 и 84 от 2003 г., бр. 55 и 115 от 2004 г., бр. 28, 39, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 36, 53, 72 и 105 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 36, 65, 94, 98 и 110 от 2008 г., бр. 24, 42, 82 и 99 от 2009 г., бр. 18, 50, 89 и 97 от 2010 г., бр. 19 и 98 от 2011 г., бр. 20, 38, 54 и 60 от 2012 г., бр. 15, 23, 66 и 68 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 34, 41 и 61 от 2015 г., бр. 13 и 60 от 2016 г., бр. 13, 58 и 96 от 2017 г., бр. 7, 8, 64 и 90 от 2018 г., бр. 56, 79 и 83 от 2019 г., бр. 14, 54 и 65 от 2020 г., бр. 102 от 2022 г. и бр. 84 и 102 от 2023 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1:

а) в ал. 4, т. 3 буква „а“ се отменя;

б) алинея 5 се изменя така:

„(5) Продажбата на обособени части от имуществото на търговски дружества с повече от 50 на сто държавно участие в капитала и от имуществото на търговски дружества, чийто капитал е собственост на други търговски дружества с повече от 50 на сто държавно участие в капитала, се извършва чрез електронната платформа по чл. 3а.“;

в) създава се ал. 6:

„(6) Продажбата на обособени части от имуществото на търговски дружества с повече от 50 на сто общинско участие в капитала може да се извършва чрез електронната платформа по чл. 3а.“

2. В чл. 3:

а) в ал. 3, т. 1 думите „включително за техните обособени части“ се заличават;

б) създава се нова ал. 8:

„(8) Решение за приватизация на обектите по ал. 3, т. 3, букви „а“ – „в“ се приема след предложение на органа, упражняващ правата на държавата в капитала.“;

в) досегашните ал. 8 и 9 стават съответно ал. 9 и 10.

3. В чл. 22д, ал. 1, т. 5 думите „чл. 3, ал. 9“ се заменят с „чл. 3, ал. 10“.

4. В чл. 32:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Обособени части от имуществото на търговски дружества с повече от 50 на сто държавно участие в капитала, както и обекти по чл. 1, ал. 2, т. 4 и 5 се продават чрез електронен търг.“;

б) създава се нова ал. 4:

„(4) Обособени части от имуществото на търговски дружества с повече от 50 на сто общинско участие и обектите по чл. 1, ал. 2, т. 6 могат да се продават чрез:

1. публичен търг;
2. публично оповестен конкурс;
3. електронен търг.“;
- в) досегашните ал. 4, 5 и 6 стават съответно ал. 5, 6 и 7.
5. В чл. 39 думите „чл. 3, ал. 9“ се заменят с „чл. 3, ал. 10“.

§ 14. В Закона за лечебните заведения (обн., ДВ, бр. 62 от 1999 г.; изм., бр. 88 и 113 от 1999 г.; попр., бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 36, 65 и 108 от 2000 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 51 от 2001 г.; изм., бр. 28 и 62 от 2002 г., бр. 83, 102 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 46, 76, 85, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 31, 53 и 59 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 99 и 101 от 2009 г., бр. 38, 59, 98 и 100 от 2010 г., бр. 45 и 60 от 2011 г., бр. 54, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 47 от 2014 г., бр. 72 и 95 от 2015 г., бр. 81 и 98 от 2016 г., бр. 85, 99, 101 и 103 от 2017 г., бр. 18, 77, 84, 91 и 102 от 2018 г., бр. 13, 24, 42 и 101 от 2019 г., бр. 28, 54, 71, 85, 103 и 110 от 2020 г., бр. 11 от 2021 г., бр. 8, 32 и 104 от 2022 г., бр. 8 от 2023 г. и бр. 39 и 85 от 2024 г.) се създава чл. 105а:

„Чл. 105а. С решение на Министерския съвет върху имоти - публична и частна държавна собственост, може да се учредяват възмездно по реда на Закона за държавната собственост, без търг или конкурс, ограничени вещни права в полза на държавни лечебни заведения за нуждите на осъществяваните от тях медицински дейности и за обслужване на пациентите.“

§ 15. В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм., бр. 86 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31, 41 и 89 от 2007 г., бр. 36, 52 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 32, 35, 47, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 46 и 61 от 2010 г., бр. 35 и 42 от 2011 г., бр. 32, 38, 53 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27 и 66 от 2013 г., бр. 22 и 98 от 2014 г., бр. 62, 95, 96 и 101 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 12, 58, 76 и 96 от 2017 г., бр. 53, 77 и 98 от 2018 г., бр. 1, 17 и 24 от 2019 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 36 от 2019 г.; изм., бр. 79, 81 и 101 от 2019 г., бр. 21, 54 и 102 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 42, 96 и 102 от 2022 г., бр. 84 и 102 от 2023 г. и бр. 70 от 2024 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 88, ал. 4 думите „подадени до 1 юли 2024 г.“ се заличават и след думите „Министерския съвет“ съюзът „и“ се заменя с „или“.

2. В чл. 93, ал. 10 в изречение второ думите „подадени до 1 юли 2024 г.“ се заличават и след думите „Министерския съвет“ съюзът „и“ се заменя с „или“.

3. В чл. 95 се създава ал. 6:

„(6) Компетентният орган или оправомощено от него длъжностно лице се произнася в срок до 30 дни по заданието за обхват на ОВОС по ал. 2.“

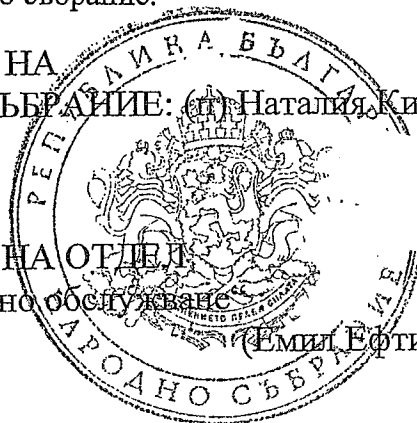
4. В чл. 99, ал. 9 думите „подадени до 1 юли 2024 г.“ се заличават и след думите „Министерския съвет“ съюзът „и“ се заменя с „или“.

5. В § 1, т. 76 от допълнителните разпоредби след думите „в периода до 2030 г.“ се добавя „както и проект, за който е взето решение на Народното събрание за реализацията му“.

Законът е приет от 51-вото Народно събрание на 31 юли 2025 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ: (п) Наталия Киселова

Вярно,
ЗА НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ
„Административно обслужване“
(Емил Ефтимов)

Република България
Администрация на Президента

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Ex.No	51-501-00-9
Дата	12.08.2025

11.21
M. J. J.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ АДМИНИСТРАЦИЯ НА ПРЕЗИДЕНТА
Изх. № 01-00-60/6/ СОФИЯ 12.08.2025 г.

ДО
Г-ЖА НАТАЛИЯ КИСЕЛОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
51-ВОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КИСЕЛОВА,

Приложен, изпращам Ви препис от Указ № 139 от 11 август 2025 г. на Президента на Република България, заедно с Мотивите за връщане за ново обсъждане в Народното събрание на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост, приет от 51-вото Народно събрание на 31 юли 2025 г.

С уважение,

Цвета Тимева

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР
НА ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКАТА

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПЕТДЕСЕТ И ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ
НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 51-550-01-433/12.08 2025 г.

На основание чл. 82, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Възлагам на Комисията по конституционни и правни въпроси да докладва пред народните представители Указ № 139 на Президента на Република България, постъпил на 12 август 2025 г., за връщане за ново обсъждане на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост, приет от Народното събрание на 31 юли 2025 г. и мотивите към указа.

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДРАГОМИР СТОЙНЕВ